

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΝΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ... » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτεῶν... 20
251—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

ΑΙ ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ

[Συνέχεια καὶ τέλος].

Ἔφεσα πάλιν ἐπὶ τῆς κλίνης μου παράφρων, ἡ δὲ ἐπιούσα μὲ εὖρε βαρέως ἀσθενούντα. Ἐφθασα μέχρι τοῦ χείλους τοῦ τάφου, ἀλλ' ὁ Θεὸς μὲ ἐπανέφερεν εἰς τὴν ζωὴν.

«Ὁ ἰατρός μου, σοβαρὸς καὶ εὐσεβὴς ἄνθρωπος, ἐμάντευσε τὴν αἰτίαν τῆς ἀσθενείας μου. Μοι εἶπε δὲ ἡμέραν τινα: «Κύριε, ἡ βοήθειά μου εἶναι εἰς ὑμᾶς ἀνωφελὴς τοῦ λοιποῦ, τὸ σῶμά σας ἔχει κάλλιστα». — «Ἀλλὰ πάσχω, πάσχω, ἰατρέ, ἀπεκρίθη». — «Μάλιστα, ὑπέλαβεν ἐκεῖνος, ἀλλ' αἱ γνώσεις μου δὲν θεραπεύουσι τὰς ψυχικὰς ἀσθενείας, ἡ δὲ ἐστία τῆς ὑμετέρας παθήσεως κεῖται ἐν τῇ ψυχῇ». — «Ἰατρέ, ἀπεκρίθη, ἔχετε μέγα δίκαιον! Αἱ γνώσεις σας δὲν δύνανται νὰ θεραπεύσωσι τὴν ψυχὴν». — «Τὸ γνωρίζω, ἀλλ' ὑπάρχει ἰατρός τις, οὐτινος ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἀλάνθαστος, ἡ δὲ ὑμετέρα ἀσθένεια δὲν εἶναι σπουδαία δι' αὐτόν. Κατέρχεται εἰς τὴν ἀβυσσὸν τῶν πόνων, ὅπως ἀποσπᾷ ἀπ' αὐτῶν ἐκείνους, οἵτινες ὡς ὑμεῖς, ἔχουσιν ἀπελπισθῆ ἀπὸ τε ἑαυτῶν καὶ ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας». — «Ὁμιλεῖτε περὶ τοῦ Θεοῦ;» — «Μάλιστα».

«Ἐκπεπληγμένος καὶ προσεκτικὸς ἤκουον, ἐκεῖνος δὲ ἀνοίξας τὴν βίβλαν Γραφῆν ἀνέγνωσε τὴν ἱστορίαν τοῦ Ζαχαρίου, ὅστις ἠδίκηε τοὺς πλησίον καὶ κατέπιεζε τοὺς πένητας· τοῦτον ὁμῶς διώρθωσεν ὁ Σωτὴρ εἰπὼν, ὅτε εἰσῆρχετο παρ' αὐτῷ: ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπώλολός. (Λουκ. ιθ', 10).

«Ὁ αὐτὸς Σωτὴρ σὰς ὁμιλεῖ ἤδη» μοι εἶπεν ὁ φίλος μου «τὸ Πνεῦμα τοῦ εἶνε ἐκεῖνο, ὅπερ σταθμίσαν τὸ ἀμάρτημά σας, ἐρρίψεν ἐπὶ τῆς συνειδήσεώς σας τὸ φοβερόν ἐκεῖνο βάρος ἵνα τὴν ἀφύπνισή. Σήμερον σὰς καλεῖ εἰς μετάνοιαν ἵνα σὰς θεραπεύῃ.»

«Ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκπεπληγμένος ἀκούων τοιούτους λόγους ἐψέλλισα: ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη! ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἰατρέ, δὲν θὰ ζητήσῃ ἐξίλασμόν τινα;» — «Μάλιστα, μοι εἶπεν· ἀλλ' ὁ ἐξίλασμός οὗτος ἐγένετο ἤδη ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῷ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἀθῶος, ἀνέλαβεν οὗτος ἐκουσίως νὰ ἐκπλύνῃ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ ὑπέμεινεν ἀνθ' ἡμῶν τὴν τιμωρίαν, τῆς ὁποίας ἡμεῖς εἴμεθα ἄξιοι· ὅστις ἐξομολογεῖται τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ εἰς αὐτόν, ὡς παντοδύναμον Σωτῆρα, ὅστις μᾶς ἀγαπᾷ, κρίνεται δίκαιος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ! Ἡ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη συντηρήθησαν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος καὶ δικαιοὶ τοὺς πιστεύοντάς εἰς τὸν Ἰησοῦν.»

«Οἱ λόγοι οὗτοι κατήρχοντο ὡς βάλαμον εἰς τὴν πεπληγμένην καρδίαν μου. Ἀγία ἡ δύναμις τοῦ Εὐαγγελίου! Ὅταν ἡσθάνην τὴν ὑψηλὴν ἀλήθειαν καὶ ἐνόησα μέχρι τίνος φθάνει ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ·—ὅταν ἀπὸ τοῦ βάλους τῆς ἀβύσσου τῆς ἀπελπισίας μου εἶδον τὸν Χριστὸν ἐκταίνοντα μέχρις ἐμοῦ τὴν μακρὰν Αὐτοῦ χεῖρα—πάσα ἡ πίστις τῆς καρδίας μου ἐδόθη εἰς Σὲ καὶ ἡ θλίψις μου κατηνύσθη. Ἄ! ἐὰν ψυχὴ τις πάτῃ, ἢ ἀποταθῇ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ θὰ σωθῇ!

«Ἀλλὰ δὲν ἤσκει τοῦτο ἵνα δυνηθῶ νὰ τύχω συγγνώμης· ἔπρεπε διὰ παντός τρόπου νὰ ἀπαλλαχθῶ τῆς λέπρας τῆς φιλαργυρίας, καὶ νὰ ἀφιερωθῶ εἰς τὴν ἐλεημοσύνην. Τὴν συντετριμμένην καρδίαν μου, στηριζομένην ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἐνεπιστεύθην ἀπολύτως εἰς αὐτόν καὶ ἐγνώρισα τὴν παντοδυναμίαν του· διότι, τῆς γεννωμένης πίστεώς μου ἀφιερωθείσης εἰς αὐτόν ἐν ὅλῳ αὐτῆς τῷ μεγέθει, ὁ ἐχθρὸς κατέλιπε τὴν βίβαν του, ἡ φιλαργυρία ἐχάθη.

«Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ προσευχὴ καὶ αἱ συμβουλαὶ τοῦ ἐξόχου ἰατροῦ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα καὶ ἡ εἰκὼν εἶναι ἐγκεχαραγμένα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, συνεπλήρωσαν τὴν θεραπείαν μου καὶ μὲ κατέστησαν νέον ἄνθρωπον.

«Ανέγγων που ότι ο Κύριος είναι ο διορθωτής των κακῶν· δὲν ἤξεύρω ἐν τούτῳ ἐφαρμοζοῦμαι εἰς ἀδικίαν τινα. Ἐν τούτοις εἶχον γράψει, εἰς ἀγάννησιν τοῦ γεγονότος, ἐν εἰκόνι τὴν σκηνήν, ἥτις προξένησεν ἐν ἐμοὶ τοσοῦτον βλάβην ἐντύπων, ὅτε παρουσιάσθη ἀνάλογος περιστάσις, ὅπως ἐπαυθῶ τὸ ἐν τῇ πρώτῃ περιστάσει σφάλμα μου.

«Γυνὴ χήρα, μήτηρ καὶ προστάτις τεσσάρων ὀρφανῶν ἤθελε διασχῆ τοῦ διαμνητοῦ, τὸ ὁποῖον κατέχει, μὴ δυνάμενη νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιον· εὗρον τὰ πέντε ταῦτα ὑμῶν τῆς δυστυχίας καὶ ἀπέδωκα αὐτοῖς τὴν χαρὰν καὶ τὴν ἡσυχίαν· ἡ μήτηρ ἐβρίσθη εἰς τοὺς πόδας μου ὅπως μοι ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην της, τὰ τέκνα ἐφαίνοντο ὁμοίως εὐχαριστοῦντα με. Ἡ σκηνὴ αὕτη με συνεκίνησεν. Εἶδον ἐκεῖ τὴν χαρὰν τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἀπελθὼν ἐζωγράφησα τὴν δευτέραν εἰκόνα, ὅπως ἔχω ἀκαταπαύστως πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν ἄνθρωπον τῆς κακίας καὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς χάριτος.»

Ὁ ἔμπορος ἔπαυσεν ἤδη τὸν λόγον· παρῆλθον δὲ στιγμαὶ τινες, καὶ ἄς ὁ νέος ἐφαίνετο ἀκούων ἔτι τέλος· δὲ εἶπε: «Κύριε, ἀγοράζω τὰς δύο εἰκόνας ἰδοὺ τὰ χίλια φράγκα.»

«Βλέπω», εἶπε τότε ὁ ἔμπορος παρατηρῶν τὸν ἀγοραστήν προσεκτικῶς, «ὅτι ἡ διήγησις αὕτη σὰς συνεκίνησεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεός! ἐνήργησεν ἤδη ἐπ' ἐμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἐμῶν μεγίστην μεταλλαγὴν.»

Ὁ νέος ἐσφιγξὲς τὴν χεῖρα τοῦ ἐμποροῦ λέγων: «Μὴ λησμονῆτε τὴν ὁδὸν τῆς οἰκίας μου· ἐγὼ οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν γωνίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατοικεῖτε.»

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΜΕΣΑ ΔΙ' ὧΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΙΣ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΗΝ ΣΗΨΙΝ ΠΟΛΛΩΝ ΟΥΣΙΩΝ.

[Ἰπὸ Α. Κωνσταντινίδου].

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ὨΩΝ.—Ὁ ῥεώμυρος καὶ ὁ Ἀββᾶ Νισλέττης ἀπεπειράθησαν πρῶτον νὰ διατηρήσωσι τὰ ὡὰ ἐπὶ πολὺ πρόσφατα, καλύπτοντες αὐτὰ με ἐπίχρισμα συγκείμενον ἐκ τοῦ κοινοῦ λίπους, ἐξ ἐλαίου τῆς ἐλαίας, ἐκ νωποῦ στέατος μόνον, ἢ μεμιγμένου μετ' ἄλλων οὐσιῶν, κηροῦ, ῥητίνης καὶ ἀλκαλικῆς διαλύσεως τοῦ ἰσπανικοῦ κηροῦ. Βραδύτερον δὲ μετεχειρίσθησαν οἱ ἄνθρωποι γλοιώδη τινα διάλυσιν ἐκ κόμμεως ἢ ἐκ πηκτῆς καὶ ἐσχάτως ὁ Δαρδέστης, καθηγητῆς τῶν ἐπιστημῶν, μετεχειρίσθη πρὸς ἐπίχρισιν τῶν ὡῶν τὸ κολλῶδες (collodion) καὶ τὸ βερνίκι.

Πάντα δὲ ταῦτα τὰ μέσα εἶναι λίαν τελεσφόρα πρὸς διατήρησιν τῶν ὡῶν, διότι, διαφόρων πειραμάτων γενομένων, ἀπεδείχθη ὅτι αἱ ἄνω ἐκτεθεῖσαι οὐσίαι δύνανται ἐπὶ πολὺ νὰ διατηρήσωσι τὰ ὡὰ πρόσφατα· ἀλλὰ χάριν οἰκονομίας μεταχειρίζονται τὰ λιπώδη σώματα, ὧν ἡ ἐπίχρισις δύναται νὰ ἐμποδίσῃ καὶ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ὡώδους ὕδατος καὶ τὴν εἰσχώρησιν τοῦ αἰμασφαιρικοῦ ἀέρος ἐντὸς τῶν ὡῶν, κλεισθέντων τῶν πόρων αὐτῶν.

Ὁ δὲ οἶκος τοῦ Κορμιέρου, ἐν Μάνς, ἐκθέτει συνήθως ὡὰ εἰς πώλησιν μετ' ἐπιχρίσματος εὐώδους, εὐαρμόστου καὶ ἐπιτυχοῦς· διότι εἰκοσι καὶ ἐπέκεινα πλοίαρχοι μαρτυροῦσιν ὅτι τὰ ἐκ τοῦ οἴκου τούτου ἀγορασθέντα ὡὰ διατηρήθησαν πρόσφατα ἐπὶ ἐννέα μῆνας. Τὰ ὡὰ ταῦτα παρασκευασθέντα τίθενται ἐντὸς κιβωτίων μετὰ πριονισμάτων ξύλου ὀρθία, διὰ νὰ διατηρῶσι τὰ ἐντὸς αὐτῶν μέρη τὴν φυσικὴν αὐτῶν θέσιν. Ἡ δὲ θερμότης οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῶν ἐξασκεῖ ἐνέργειαν, διότι μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τοῦ ἐπιχρίσματος αὐτῶν δύναται τις νὰ τὰ δέσῃ καὶ ὑπὸ τὴν κλωσσούταν ὀρθίᾳ ὥστε νὰ μεινώσιν ὑπ' αὐτὴν 22 ἡμέρας χωρὶς νὰ φθαράσιν.

Οἱ χωρικοὶ ἐν Γαλλίᾳ διατηροῦσι τὰ ὡὰ πρόσφατα, θέτοντες αὐτὰ ἐντὸς βαρελίων κατὰ στρώματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων θέτουσι στρώμα ἄμμου καὶ πριονισμάτων ξύλου, στάχτην, γύψον, κόπιν λεπτὴν, ἄνθρακα τετριμμένους κτλ. προσέχοντες τὰ ὡὰ νὰ μὴ ἦναι μεταξὺ τῶν εἰς ἐπαφὴν. Τελειότερον δὲ διατηροῦνται, ἂν, περιβληθέντα διὰ χάρτου, τεθῶσιν ὡς ἀνωτέρω κατὰ στρώματα καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τεθῇ λεπτὸν ἄχρουν βρώμου.

Ἡ δὲ καλλιτέρα καὶ ἡ νῦν ἐπικρατοῦσα ἐν Γαλλίᾳ μέθοδος πρὸς διατήρησιν τῶν ὡῶν εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Καδίτ-Γατσικούρτου ἐπινοηθεῖσα· συνίσταται δὲ ἡ μέθοδος αὕτη εἰς τὸ καλύπτειν τὰ ὡὰ δι' ὕδατος, ἔχοντος διαλελυμένην ἐσβεσμένην τίτανον κατὰ ἓν δέκατον τοῦ βάρους του, ἥτοι δέκα μέρη ὕδατος καὶ ἓν τιτάνου ἐσβεσμένης.

Τὰ δὲ ὡὰ τὰ διατηρούμενα κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην ἔχουσι πάντοτε γεῦσιν τινα ἰδίαν καὶ δὲν δύναται νὰ κατασκευασθῶσιν ἐφθὰ ἢ ὀφρητὰ, ἐπεὶδὴ εὐκόλως διαρρηγνύονται, ἀλλὰ μόνον ἐν παροψιδί (μάτια) *sur le plat*.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ.—Ἐνεκα τῆς μεγίστης χρήσεως, τὴν ὁποίαν ὀλαι αἱ τάξεις τῶν ἀνθρώπων κάμνουσι τοῦ γάλακτος καὶ τῆς καταλλήλου εἰς τὸν ὀργανισμόν τοῦ ἀνθρώπου θρεπτικῆς αὐτοῦ ιδιότητος, ὡς καὶ τῆς εὐαρέστου αὐτοῦ ὁσμῆς καὶ γεύσεως, πολλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα ἀπόπειραι ἔγιναν περὶ στιγμιαίας ἢ καὶ μακροτέρας αὐτοῦ διατηρήσεως.

α.) Ἡ ἀπλουστερά μέθοδος καὶ ἡ γνωστὴ εἰς τε τὰς οἰκογενεὰς καὶ εἰς τοὺς γαλακτοπώλας εἶναι ἡ ἐξῆς· ἅμα ἀγοράσωσιν αὐτὸ ἢ τὸ μεταφέρωσιν ἐκ τοῦ ἀγροῦ, εὐθὺς βράζουσιν αὐτὸ καὶ τὸ διατηροῦσι διὰ τὴν ἐπιούσαν. Ἀλλ' ἡ μέθοδος αὕτη ὠφελεῖ μόνον προσκαιρῶς ἢ ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν, ἂν δὲ πρόκηται νὰ διατηρηθῇ τὸ γάλα καὶ διὰ τὴν ἐπιούσαν, πρέπει τότε νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ βράσις αὐτοῦ, ὅπερ διὰ τὰς οἰκογενεὰς καὶ τοὺς γαλακτοπώλας εἶναι λίαν ὀχληρὸν καὶ πολυδάπανον. Οἱ δὲ ποιμένες τῆς Φριζης, ἀποστέλλοντες τὸ γάλα εἰς Ἀγγλίαν, ἐμβάλλουσιν αὐτὸ ἐντὸς βαυκαλίδων στεγανῶς κεκλεισμένων, αἵτινες διαμένουσιν ἐπὶ τινα καιρὸν ἐντὸς θερμοῦ ὕδατος.

β.) Ἀντίθετον ὅλῳς μέθοδον τῆς προηγουμένης μεταχειρίζονται ἐμβάλλοντες τὸ γάλα, εὐθὺς ἀφού